

Hodnocení diplomové práce

Název: *Popis a analýza metod používaných v projektu „Orientační dny“ ve Fryštáku*

Autor: *Karel Chodil*

Autor si zvolil zajímavé téma, k jehož zpracování použil poměrně náročnou metodu – analýza výchovné aktivity na základě studia pramenů a vlastního pozorování. Po určité době hledání se rozhodl pro současnou strukturu práce, v níž nejprve teoreticky pojednal o šesti metodách, které se dají identifikovat ve sledovaných aktivitách (Orientační dny Domu Ignáce Stuchlého ve Fryštáku). Zůstává otevřenou otázkou, zda by nebyl správnější postup opačný – nejprve podrobný popis činností, a potom teprve identifikace a upřesnění metodických prvků.

Po stránce vnějšího vzhledu i po stránce formální je práce na dobré úrovni. Pokud jde o formální stránku práce, autor měl uvést v 6. kapitole (Analýza programu kurzu) více odkazů, aby bylo jasné, kdy čerpal z vlastního pozorování a kdy z literatury. Dále je v textu několik nedůsledností: někde autor používá v odkazu „srov.“, jinde zase „srv.“ Z hlediska vzhledu je velmi dobrý dojem narušen některými stránkami, které obsahují pouze několik heslovitých informací (např. s. 78).

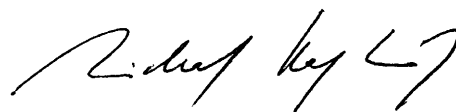
Celkově se zdá, že autor v analytické části práce postupoval příliš schematicky. Místo za sebou položených hesel (charakteristika a cíl), by bylo asi lepší, kdyby buď text spojil v jeden ucelený odstavec anebo naopak vytvořil přehlednou tabulku celého bloku a k ní přidal analytický komentář. Při studiu tištěné verze práce zaráží, že autor alespoň dvakrát odkazuje na barvy v grafickém zobrazení Kolbova cyklu učení, ačkoli se tyto barvy v černobílém textu vůbec neobjevují (s. 34 a 36).

Práce je psána živým jazykem, kromě pasáží, v nichž se autor asi až příliš držel předlohy (zejména s. 25-27), a kromě již zmíněného heslovitého vyjádření v 6. kapitole. Na několika místech se autor dopouští gramatických chyb (např. záměna „i“ a „y“ na s. 28 a 52), jinde třeba opakuje dvakrát totéž slovo nebo částici „se“. Dalším rušivým jazykovým prvkem práce je hovorové vyjadřování autora (např. na s. 3: „to bychom měli přestavení prvků“, nebo na s. 91: „pojdme si připomenout“). V práci najdeme i některá těžko srozumitelná vyjádření. Z tohoto hlediska bych byl rád, kdyby autor v rámci obhajoby vysvětlil, jak chápe význam slov „syntaxe“, „sémantika“ a „pragmatika“, které přebírá zřejmě od Polla.

Po stránce obsahové oceňuji především autorovo úsilí o poctivou analýzu výchovných metod používaných ve sledovaném programu. Oceňuji, že se mu podařilo metody identifikovat a na základě literatury je dobře charakterizovat. Slabším článkem práce je samotná analýza sledovaných programů, která mohla být zpracována méně popisně a více do hloubky. Autor totiž zaplnil poměrně hodně prostoru ve své práci dosti detailním popisem programů, ale samotná analýza je až příliš stručná. Také v teoretické části můžeme najít některé mezery, jako je třeba trochu schematický popis prvků zážitkové pedagogiky. Přestože je autor v této tématice zjevně „doma“, vyvolává text dojem, že se autor drží běžného způsobu vyjadřování v této oblasti, který je ovšem limitován tím, že se obvykle zaměřuje na co možná nejpřesnější popis efektivní praxe, méně pak na kritickou reflexi pedagogického postupu.

Předloženou diplomovou práci Karla Chodila považuji za přínosnou pro rozvoj pedagogiky volného času, a to zejména z metodického hlediska. Proto hodnotím práci jako zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

Regensburg, 10. srpna 2009

doc. Michal Kaplánek, Th. D. – vedoucí práce